

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Termín obhajoby: 18. června 2021

Oponent: MgA. Michal Lázňovský, Ph.D.

Diplomant: Anastázie Slavíček

Název oponované práce:

Technická produkce festivalu

Text posudku:

Diplomantka Anastázie Slavíček si ve své práci klade za cíl popsat předmět a náplň práce pozice technického produkčního festivalu v oblasti performing arts. Tento záměr na první pohled nepůsobí zvláště ambiciózně. U prací deskriptivního typu ovšem jejich užitečnost a přínos záleží především na úplnosti pokrytí celé šíře problému, jeho vhodné strukturaci a míře detailu.

Co se týče podrobnosti a rozsahu, práce se svými 35 normostranami pohodlně splňuje požadované minimum stanovené pro AMU jako takovou. V porovnání s obdobnými pracemi na katedře produkce však patří k těm stručnějším. Zásadní výtky nemám ani ke stanoveným hranicím tématu. Popis práce technického produkčního je srozumitelně vymezen pomocí životního cyklu projektu, který definuje teorie projektového řízení.

První kapitola definující základní pojmy bohužel prozrazuje některé nedostatky v pochopení principů použité teorie. V podkapitole 1.2., která se věnuje vymezení pojmu produkce, právě pro naši katedru poměrně kruciólnímu, zachází autorka s definicemi velmi volně. Nelze jednoznačně souhlasit, že „produkční se překládá do angličtiny jako manažer“, ani že „všechny typy manažerů spojuje... definice“ převzatá diplomantkou z webových stránek prace.cz, kterou nelze považovat za seriózní odborný zdroj. Přitom se nabízí např. oficiální definice pracovní pozice „Produkční kulturních projektů“ v Národní soustavě povolání též dostupná online. Vymezení pozice technického produkčního (kap. 1.3, str. 12) není podloženo nijak, ani např. příkladem pracovní náplně z praxe.

V kapitole 2. *Technická produkce v rámci projektového managementu* také postrádám definice samotného projektového řízení, které by ukázalo, jak ho autorka práce chápe a bude používat. Možná by jí to pomohlo vyvarovat se formulací, které této teorii – vyjádřené v podobě různých standardů a metodik nabízejících ověřené nástroje a postupy – přisuzuje roli závazného předpisu nebo normy („není nutné řídit se všemi nároky projektového managementu“, str. 15).

Teorii projektového řízení opírá diplomantka o jedinou publikaci *Projektový management* sepsanou kolektivem autorů pod vedením J. Doležala, přesto se nevyvarovala nahodilému a často nesprávnému jednotlivých pojmů. Např. na str. 15 diplomantka tvrdí, že „realizační tým festivalu sestaví základní organizační model...“. Realizační tým ale v jinak správném výkladu řídicí struktury projektu neuvádí a nijak nedefinuje. Nabízí se otázka, kdo je součástí tohoto „realizačního týmu“, který podle ní přebírá odpovědnost běžně náležející projektovému manažerovi. Podobně je to

v případě pracovní skupiny na str. 20 („Pracovní skupina musí vytvořit plán řízení projektu (project management)...“) nebo volné používání a zaměňování pojmů „aktivity“, „činnosti“, „dodávky“, „pracovní balíky“ atd. (např. str. 21). Na str. 26 odkazuje autorka nepochopitelně na definici pojmu riziko převzatou z webu Ministerstva vnitra ČR, namísto aby čerpala z odborné manažerské literatury relevantní pro toto téma.

V kontextu projektového řízení je nevhodně zvolen příklad organizační struktury (str. 18). Nejen proto, že Experimentální prostor ROXY/NoD není v práci jinak vůbec reflektován, ale především proto, že se nejedná o strukturu projektu, ale trvalé organizace, která je z logiky věci velmi odlišná.

V textu se vyskytuje řada nepodložených závěrů - např. tvrzení, že si technický produkční svůj „tým... skládá sám“ (str. 18), což rozhodně nemusí být pravidlem. Naopak pracovní smlouvy uzavírá zpravidla manažer projektu a tato pravomoc je tak minimálně sdílená. Konkrétní varianty využívané v praxi by mohly být (jako v řadě dalších případů) hlavním přínosem práce, bohužel nejsou v práci uvedeny.

2. kapitola je jinak přehledným, byť velmi stručným shrnutím teorie projektového managementu, který s výše zmíněnými nedostatky celkem výstižně popisuje jednotlivé oblasti a fáze řízení projektů a doplňuje je poněkud povrchními, ale ne nesprávnými příklady jejich aplikace na práci vedoucího technické produkce festivalu.

Kapitola 3. pak popisuje běžnou praxi na příkladu dvou profesionálů a obsahuje některé zajímavé tipy, opět ale bez konkrétních ukázek např. v podobě projektové dokumentace. Škoda je, že praxe není konfrontována přímo s teorií v rámci předchozí kapitoly, jelikož by lépe vyniklo, kde se střetávají a kde doplňují, což se u uvedených příkladů podle mého ukazuje jako častější případ.

Oslovení alespoň dvou nebo tří dalších respondentů mohlo přinést konkrétnější poznatky a závěry. Při porovnání pohledu jednoho technického produkčního z oblasti divadla a jednoho z oblasti hudby je závěr, že „pozice technické produkce se velmi často, především v divadelním světě přehlíží“ a „naopak v oblasti hudební... se přibližuje světové úrovni...“, přinejmenším odvážný a rozhodně nepodložený.

Po formální stránce je práce průměrná. Text je srozumitelný, ale objevují se v něm neobratná stylistická spojení (např. „dodat cíl“, str. 16) a méně závažné gramatické prohřešky (např. chybějící interpunkce v „...domluvit co je nutné“ str. 20). Styl někdy sklouzává mimo žánr odborného textu a jsou použity hovorové tvary (např. „samotný rentály“, str. 39).

S přílohami autorka pracuje minimálně. Dvě přiložené tabulky mají pro práci minimální význam. Vhodné by bylo např. demonstrovat některý z organizačních nástrojů z praxe zpovídáných profesionálů, např. opakovaně zmíněný „itinerář“. Označování citací a odkazy na zdroje jsou formálně v pořádku, respondentka ale pracuje především s online zdroji a osobními rozhovory, odborné literatury využila minimum.

Přestože práce vykazuje některé nedostatky zejména z hlediska obsahu, naplňuje podle mého názoru základní požadavky kladené na bakalářskou vysokoškolskou práci.

Bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **doporučuji**.

Otázky k obhajobě:

1. Tvrdíte, že „Jednotlivé kroky jsou v rámci teorie neměnné pro jakýkoliv typ produkce. Proto by i technická produkce měla postupovat dle projektového managementu. Je jasné, že vzhledem ke specifikům této pozice, není nutné řídit se všemi nároky projektového managementu.“ (str. 15) Je tedy podle vás projektová teorie univerzální a platná pro technickou produkci, nebo nikoliv? V čem spočívají zmíněná specifika pozice technického produkčního a kterými „nároky“ projektového managementu se nemusí řídit?
2. Na str. 21 uvádíte, že „WBS... není vhodnou volbou pro mé téma technická produkce.“ Zdůvodněte prosím toto tvrzení a pokud možno přibližte podobu „itineráře“ zmíněného na str. 38 a jeho výhody oproti běžné podobě WBS.

V Praze dne 15. června 2021

Podpis:

